1874. VI. évfolyam. 232. szám. Szerda, november 25.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A jelen képe politikai világunkban.

Budapest, nov. 24.

△ Noah, az ő bárkájából nem tekintgethetett ki az özönviz idején sovárabb vágygyal egy kis verőfény után, mint mi, a midőn állampolitikai életünk borus egén egyre várjuk a napsugár előtörését, mely hajh, csak sehogy sem akar előtörni a fejevesztettség és zürzavarok ködös leplén át!

Váltig bocsátgatjuk ki mi is a hazafiui remény bárkájából az üdvhozó galambot, de semmikép sem akar az visszatérni a szabadulás zöld ágával.

A 67-iki kiegyezés szerinti közösügyes évek óta nem volt oly zürzavar hazánk politikai és nemzetgazdászati világában, mint ép mai napság, midőn azok is, kik — látszólag legalább — hivatva volnának a sivatagra juttatott nemzetet Mózeskint az igéret földére vezetni: ott késnek az éji homályban, tartván azzal, hogy „ki mit kotyvasztott, egye is meg." Innen magyarázható aztán ki, hogy a kormány, erélyes kalauz hiányában csak a tájékozatlanság sötétében bukdácsol s kipkedkapkod, mint Orbán a menykőhöz, vagy tétlen zsibbadásban vesztegel.

De hát voltaképen ki is lenne most a vezérszerepre hivatott egyén?

Még a ki netalán hivatottságot érezne is magában, nem hajlandó a más által parázstüzbe rakott gesztenyét saját ujjaival kikapargatni.

Egyébiránt nagyon bajos is most eféle szemenszedett embereket kiválogatni, kik az ország Augiás-istállójának hét évi szemetét kitakarithassák.

A jobboldaliak váltig kaczérkodnak ugyan még egy el nem koptatott czéggel — a Sennyeiével. Csakhogy e tagadhatlanul nem mindennapi ember is, még nem birja eléggé tisztultnak a politikai látkört arra, hogy a kormány hajójának kerekét megragadja, mielőtt az a feneketlen örvényben elsülyedne; ugy gondolkozván valószinüleg, hogy „először lássuk a medvét," vagyis eviczkéljen ki a haza abból a nagy pénzkrizisből, melybe ezt részint a vastag tudatlanság, részint pedig a lelketlen gazdálkodás döntötte. Ő most nagy bölcsen hallgat!

A balközéppárt pedig Tisza Kálmánban véli föltalálhatni azt, a mit a jobboldal Sennyei bárótól vár.

Áhitattal tekintget felé a párt, várva, mikor veti latba egész erélyét, tevékenységét, hogy politikai borus láthatárunkat kiderítse.

Csakhogy ő ez idő szerint pártállásánál fogva mit sem tehet, bármint óhajtana is a politikai életnek irányadó lökenet adni.

Egyébiránt mi csak a mondók vagyunk, hogy nemcsak Sennyei és Tisza Kálmán, de bármily nagy lángesze a világnak sem képes addig politikánk ügyeinek más fordulatot adni, mig az adóügy — illetőleg pénzügy kellően rendezve nincs.

Üres pénztárral nem lehet kormányozni „okosan." Ép ugy el lehet ezt mondani, mint azt a példabeszédet, hogy „üres kamarának b..... a gazdasszonya."

Azt mondják talán némelyek, hogy ha pénz lesz, könnyü akkor kormányozni, akár Piti-Palkót állitsuk a rudhoz.

Ez sem áll. Ha a kormány férfiai a nemzetgazdasághoz gyakorlatilag nem értenek, hiába eviczkélünk ki a sárból, ujra bekövetkezik holmi „Lónyay és Kerkápolyi-veszedelem." (A mitől pedig isten óvja meg e szegény hazát! Szerk.)

Eddig a nemzetgazdaság terén nálunk egyik baklövés a másikat követte — egész a botrányig. Vajha ne lenne jövőre igy.

Pedig most is, midőn az adóügyi javaslatokat olvassuk, megszeppenve veszszük észre, hogy sok oly pont van azok közt, mely a nemzetgazdaság agyongyomrozására irányul.

Átalában már az magában nemzetgazdaság elleni kihágás, midőn oly módozatokat látunk az adóbehajtásra nézve, melyek egyesek gyarapodását évekre megakasztják s a tevékenységet, munkakedvet bennök megzsibbasztják. Értjük azt a szigort, a melylyel az adóbehajtásnál eljárni szándékoznak hazánkban, (akár a Fuggerek vagy Bachok szomoru korában), még olyanokkal szemben is, kik egyetlen egy végrehajtás által vagyonilag semmivé lesznek téve.

Mindenesetre komoly figyelemre méltatandó, hogy az adókivetés lehetőleg méltányos legyen, behajtása pedig olyan, hogy az által a humanismus se szenvedjen csorbát s a nemzetgazdasági érdekeknek se legyen az hátrányára; mert különben ép ugy járunk, mint az oly földmives, ki a talajt kiéli pár évi erőtetett termeléssel, — csakhogy aztán elkerülbetlenül bekövetkezik utána a terméketlenség, a meddőség kora.

Oda kell törekednünk, hogy a nemzet egyeseit ne adóképtelenekké, adózásra meddőkké tegyük, hanem adóképesekké, — mert az állam élete sem egykét évre terjedő s takarékosoknak kell lennünk a jelenben, hogy a jövőt biztosithassuk.

Kétségkivül szomoru képet nyujt jelenleg politikai világunk; de még sem oly zordat, hogy kétségbe kellene esnünk. Csak egy erélyes vezért az élre — s mindenelőtt a takarékosság erényével megáldott férfiut, ki a takarón tul nem nyujtózkodik!

— **Mennek az apostolok.** Talán utban is vannak már. Reszkess Erdély! Amint jeleztük, a jobboldali képviselők ostrom alá veszik Erdélyt. A hadjárat a „magyar" párt ellen van intézve. Küldöttek mennek a bérczes hazába a kormánypárt részéről, hogy elfojtsák a magyar pártot csirájában. Lám a jobboldal mily következetes. Még haldoklásakor is azt üldözi, a mi — magyar.

— **Takarékossági** szempontból az „Egyetértés" a m. kir. államvasutak igazgatótanácsa, és a fővárosi közmunkatanács megszüntetését sürgeti.

— **A budapesti egyetem** jogügyi fakultása szombaton tartott ülésében tárgyalás alá vevén a jogi s államtudományi tudori szigorlatok tárgyában véleményadás végett a fakultással közlött kultuszminiszteri tervezetet, beható tanácskozás után elfogadta a külön jogtudorság eszméjét, illetőleg a bifurkácziót azon irányban, a mint a tervezet által keresztül van vive; elfogadta azt is, hogy a jogtudorság elnyeréséhez három, az allamtudományi tudorsághoz két szigorlat legyen szükséges; azonban némileg leszállitá a tantárgyak számát, melyek e szigorlatokra vonatkozólag a miniszteri tervezetbe fölvétettek.

— **A középpárt tagjai.** Az orsz. középpárt, mint legujabban közlik, jelenleg 23 tagból áll és pedig a következőkből: Gr. Csáky Gyula, gr. Csáky Tivadar, Domahidy Ferencz, Ghyczy Dénes, Hammersberg Jenő, Horánszky Nándor, Horn Ede, Horváth Gyula, Huszár Imre, Ivánka Imre, Kármán Lajos, gr. Károlyi Ede, Majtényi Dezső, Makray László, Oláh Gyula, Pap Lajos, br. Prónay Dezső, Schwarz Gyula, Simonffy Kálmán, Sipos Orbán, Siskovich Tamás, Szepessy Gyula, Szomjas József.

— **A román metropolitaválasztást** a király — a mint tudjuk — nem erősiti meg. Uj választás esetén Román Miron aradi püspöknek van legtöbb kilátása a megválasztatásra.

A Tiszavölgy birtokosaihoz.

— Kenessey Kálmántól. —

II.

(Vége.)

Engedtessék meg nekem, ha felhatalmazás nélkül ez alkalommal azon férfiura vonatkozom, ki az első nagyszerü (Sztapár ujvidéki) öntözési csatorna létrehozása körül már is nagy érdemet szerzett magának mezőgazdaságunk terén. E férfiu Türr István olasz kir. tábornok hazánkfia, ki is külföldön nyert tapasztalatai s benyomásai folytán ugy látszik, hogy életfeladatául tüzte ki: hazáját az öntözés áldásaival megismertetni, s ez intézményt itt életbeléptetni s terjeszteni.

E czélból már részletes terveket is dolgoztatott ki a Berettyó-Ujfalu és Gyoma közti öntözési vonalon. Az arad- és hódmezővásárhelyi száraz ért öntözési csatornára tanulmányoztatta, hasonlóan a Tiszalök-Gyoma vonalat is, s ekként az öntözési ügynek ugy gyakorlati kivitele, mint pénzügyi oldalaival is kellően ismerős, másrészt külföldi tőkepénzesekkel összeköttetésben áll s kinek erélye végre hivatva van számos oly nehézség legyőzésére, melyektől a tömegek visszariadni szoktak. E férfiura hivom fel az érdekeltek figyelmét, nem kétkedvén egy pillanatig is, hogy szóval és tettel kész leend az általa felkarolt öntözési ügynek tőle kitelhetőleg szolgálni.

Mióta első czikkemet megirtam, volt alkalmam hazánknak egyik első szakértőjével értekezni a tiszalök-gyomai öntözési csatorna irányában, s midőn szóba jött, hogy 450,000 hold ártér van felvéve e csatorna öntözési rayonjába, (s mely holdszámot én szokott skrupulositásomnál fogva, mely tulvérmes számitásokra ragadtatni nem enged, felére szállitottam le) azt nyilvánitá, hogy igenis, ha a tervezett csatorna az ártér lejtőin vezettetik, akkor nagyobb terület vizemelőgépek segélye nélkül a fentebb meghatározottnál nem öntözhető, de ha a csatorna magasabb niveau-n vezettetik, akkor a 450,000 holdon tul öntözési képessége egy millió holdig emelhető.

Nagy örömmel fogadtam e nyilatkozatot, melynek készséggel adok hitelt, mert ha ez áll, akkor először a tiszalöki csatorna fontossága majd háromszorossá válik s ez által az ügy nagyobb számu érdekelteket nyer, s a külföldi tőke hajlandóbb lehet egy oly tekintélyes nagyságu terület öntözésére vállalkozni, s másrészt a holdankint esetleg kivántatható biztositási összeg is könnyen 10 millióra rughat, feltéve, hogy ez kivántatni fogna a tőkepénzesek részéről s a birtokosok hajlandók lennének esetleg egész 10 forintig nyujtani biztositékot holdankint a tekintetben, hogy az öntözési csatorna vizét használni s esetleg a tőkepénzt adó társulatot kárpótolni, mely összeg e remélhető haszonhoz képest aránylag igen csekély teher fogna lenni s azt merem hinni, hogy ezen összeg realizálására alig fogna kerülni a sor.

Gondolkozzunk a mondottak felett tisztelt uraim, kik ez ügyben közvetlenül érdekeltek, vagy kik e tárgyhoz szakképzettségük — és tapasztalataiknál fogva hozzászólni nálam sokkal inkább hivatvák, de a gondoskodás ne tartson sokáig, mert az alföld életkérdése forog szóban s a hazai állattenyésztés nagy fontosságu ügye, s kövesse tünődéseinket gyorsan a tett, melynek szerintem egy az e tekintetben leginkább érdeklett alföldi városok egyikében Debreczenben vagy Karczagon kell, szakértő tanácsadó közbenjöttével tartandó nagy értekezletben haladék nélkül nyilvánulnia.

A ki magán segit, azt az Isten is megsegiti!

Simonyi Ernő lakhelye.

— A „Debreczen" szerkesztőjének. —

Nem lesz érdektelen azon férfiu lakhelyét közelebbről ismertetni, a ki parlamenti életünkben, az ellenzék egyik nagyobb árnyalatának élén, oly fontos szerepet játszik, s aki, a közel jövőben, véleményünk szerint, még sokkal nagyobb teendőkre van hivatva. — A Budapestről Bécs felé vivő államvasut vonalában Dunakeszen tul, a gödi pusztán vett Simonyi Ernő mintegy 10 hold földet épen a Dunapartja mellett. A homokos talaj, némely helyen sivó homok erős rendező kézre várt itt, hogy az a polgárosodás igényeivel szemben, vadságából veszitvén termő erőben növekedjék, s izlés tekintetében is gyönyörködtetővé válhassék. Simonyi Ernő, nem kimélve költséget és fáradságot, kitartó türelemmel és vas akarattal hajta végre feltett szándékát; e sivatag földet meghóditá és viránynyá változtatá.

A sivár föld már is, csaknem egy év alatt, kénytelen lőn engedni a rendező kéznek; s nemcsak a növényzet indult rajta virulásnak, nemcsak gyönyörü virágágyak szegélyzik a csinos alakokban felfogott területeket, melyek nyáron át viruló pompáikkal a margitszigeti diszkertekre emlékeztetnek, nemcsak czélszerü üvegház van emelve, az évszakok mostohasága ellenében megóvni a világ legkülönbözőbb részeiből is nagy áldozattal összegyüjtött jeles virágpéldányokat, hanem a magaslaton ott diszlik a Dunára büszkén tekintve le Simonyi palotája, nemzeti lobogóval tetején, — mely az ott sürün járó gőzhajókon utazókat mintegy ujra emlékezteti, hogy e föld, e Duna a magyaré, mintha ezt hangoztatná Bécs felé: „ne bántsd a magyart."

A palota emeletes; elég imposant külsejü, de akkor lepi meg inkább az embert, midőn belsejébe lép. Szobái választékos izléssel, s mondhatni, gazdagon vannak berendezve; szép selyem- s barsony-butorzat, elegáns kandallók,— s egyéb butordarabok s házi eszközök mind a kiváló izlés és kényelem érdekében vannak összeillesztve. Felyül az emeleten a házi ur becses könyvtára s virágháza. És mind ezt még emeli becsben a házigazda lelkes vendégszeretete. — Simonyi innen jár be naponként reggel vasuton a fővárosba, s délutáni órákban vissza. Szivből kivánjuk, hogy magyar Tusculanumában találja fel leghőbb vágyait, melyek a haza jólététől elválhatlanok.

Vidéki élet.

Kisujszállás, nov. 23.

—p.— A tavaly őszszel jótékony czél előmozditása tekintetéből alakult mükedvelő társaság előadásait ismét megkezdte. Először szombaton, nov. 21-én, 2 egy felvonásos vigjáték adatott, u. m.: „Garibaldi" Rosen Gyulától és „Süketnek kell lenni" Moinaix-től. Távol legyen tőlem, hogy e nehány sorban birálatot akarnék a szereplőkről irni. De nem mulaszthatom el, hogy ki ne emeljem a közremüködöttek — kivált a nők — dicséretes buzgalmát. A bevétel ugyan a tavalyi estékhez képest nem mondható valami gazdagnak, de mindamellett is juttatott valamit a jótékony czélra. — Az a sok elemi csapás, mely e város lakosságát már évek óta, kiváltképen pedig ez év lefolyta alatt sujtotta, sokat visszatartott ugyan, de a megjelentek szép száma mégis arról tesz bizonyságot, hogy közönségünk érzi szükségét a szellemi élvezeteknek s bizonyára szivesen látandja mükedvelőinket s továbbra is gyámolitani fogja önzetlen nemes törekvésükben.

Vadászainkra is jó idő nyilt, a beállott fagy meghozta a hajtóvadászatokat. Az első hajtóvadászat vasárnap, nov. 22-dikén tartatott a helybeli vadásztársaság és a vidékről meghivott tagok közremüködése mellett. Az eredmény jól ütött ki, mert 80 db. nyul ejtetett el; egyéb vad nem veretett fel.

A hivatalos lapból.

Miután a franczia bélyeg és illetékügyi igazgatóság az 1872. évi marczius 30-án kelt franczia bélyegtörvényt akkép értelmezte, hogy a magyar vasuti kölcsön kötvényei a szerint, a mint a kötvények számai a párisi Societé Generalenál tartandó sorsolásokról közjegyzőileg felveendő jegyzőkönyvekben előfordulnak, valamennyien a franczia bélyeg alá esnek, tekintettel a m. államkincstárra ebből háramlandó és eddig előre nem látott nagy teherre, a m. kir. pénzügyminiszter a mondott kölcsön félévenkinti sorsolásainak Párisból Budapestre áttételét elhatározván, azoknak a törvényes bizonyság jelenlétében leendő tervszerü foganotositásával a m. k. lottóigazgatóságot (Viziváros 61 ½. sz.) bizta meg.

A legközelebbi sorsolás e szerint a m. kir. lottóigazgatóság helyiségeiben f. évi decz. 1-jén reggeli 10 órakor fog megtartatni.

Budapesten, 1874. nov. hó 21.

A m. kir. pénzügyminiszteriumtól.

A honvédség fölszerelésének ügye.

Kiváló érdekü gyülések tartattak vasárnap az orsz. m. ipar egyesület és a fővárosi iparos kör helyiségeiben, melyeken Budapest, Szeged, Debreczen, Gyöngyös, Eger, Érsekujvár, Veszprém, Nagy-Kőrös, Gyula, Irsa, Tokaj, továbbá Kolozsvár, Marosvásárhely és Kassa, városok csizmadia és szijgyártó ipartársulatai nagyobbára kiküldöttek által voltak képviselve. Ezen a gyülésen alakult meg a lábbeliek szállitására nézve azon honvédfölszerelési szövetkezet, melynek létesitésén az orsz. magyar iparegyesület által kiküldött hadfölszerelési müködő bizottság rendkivüli ügybuzgalommal már régóta fáradozott. A szövetkezethez a fönnebbi 12 város csatlakozott és a pályázók számára a szövetkezeti szervezet, az arányos szállitási kulcs és a szállitás módozatai minden részleteikben megállapittattak. A szállitandó czikkek minőségére nézve a pályázati föltételek megtartása iránt sokkal nagyobb garanczia van nyujtva, mint az valaha magánvallalkozásoknál éleretett, a mennyiben egyes városok pályázói az ipartársulatokon belül egyetemleges jótálláson alapuló alszövetkezetet képeznek, a szövetkezetbe pedig az illető ipartársulatok lépnek

---

A „DEBRECZEN" tárczája.

Az északsarki utazókról.

Nagyvárad, nov. hó.

Minden hónapnak megvan a divata, ruhában, szindarabban és emberekben. S boldog az, ki magát divatos emberré forceirozhatja. Nevét kürtöli egy hónapig minden hirlap a Moskewski Wiedomostitól az el Cuertaig.

De sohasem kürtölte még senkiét annyira, mint az északsarki utazókéit. Az ő róluk való czikkezés nem is egy, hanem két hó óta állandó rovatát képezi minden politikai és nem politikai lapnak. A képes lapok pedig nem győzik hozni azon rajzokat s térképeket, melyek ezen utazásra vonatkoznak.

És ők ezt, nem is képzeli az ember, mennyire megérdemlik. Ő hozzájuk képest Kolumbus hitvány halász, ki emlitést sem érdemel. Ez mindössze is egy rongyos világrészt, egy félvilágot fedezett fel. (Előre tiltakozom minden olyan értelmezés ellen, mintha ezen utóbbi kifejezés által le akarnók alacsonyitni a legujabb utazók egyikének, a székvárosban átalán ismert donjuani érdemeit, mintha mi a Kolumbus által elért haszontalan eredményt, az ő nagyszerü fölfödözéseivel, melyeket már a multban is meglepő bőségben mutatott fel, szándékoznók párhuzamba állitani.) Ő nem volt képes azon idea magaslatára sem felemelkedni, hogy mikint kell popularizálni a felfedezési utazásokat; ő az általa felfedezett földet holmi San Sacramento szigetnek nevezte el, és nem V. Károlyföldnek, vagy Izabellaszigetnek.

Ismételve kérdem: micsoda Kolumbus, a mi utazóinkhoz viszonyitva?

Ime ezek oly sok mindenfélét födöztek föl, hogy minden városban más-más részlete jut fölfedezéseiknek eszükbe.

Igaz, hogy azon czélt, amelyért kiindultak, meg sem közelitették, de az a mai világban nem tesz semmit. Utazásuk czélja ugyanis az volt, hogy a átjáratot Szibéria fölött kikutassák, s hogy tanulmányozzák az északsarki vidékek faunáját és — amennyiben van — flóráját. S ők elmentek odáig, a meddig őket Wiltzek kisérő hajósával vezette, s midőn ez visszatért, még az nap délután megrekedtek szépen az ő „Tegethof"-jukkal, mint azon csolnakos, aki az evezővel bánni nem tudván, zátonyra juttatja kisded csolnakát. Bizonyosan az volt az oka, hogy — mint még utólag majd kivilágland, a kompaszuk elveszett. Ők azonban, mint bátor északsarki utazókhoz illik, nem jöttek zavarba ezen, hanem elkezdtek con amore vadászni, mintha csak a rákosi vadászaton lettek volna, s üzték a vadászsportot oly szenvedélylyel, hogy eszükbe sem jutott, miszerint nekiek egy kissé a flórára és a faunára is tekintettel kell lenniök, és üzték mindaddig, mig a szivarkészletük tartott, s midőn az elfogyott, akkor szépen visszaszánkáztak a novajazemljai partokra, anélkül, hogy magukkal legalább egy kitömött fókát, vagy egy maroknyi zuzmófélét hoztak volna.

Az az eredmény tehát, hogy becses személyükkel megajándékoztak bennünket ismétleg, és épen azon időpontban, midőn a hirlapszerkesztőknek az uborkaidény miatt nem volt miről irniok, ami ismét arról tanuskodik, hogy ezek nagyon ügyes kópék, meg tudják jól választani az időt, a midőn minden hirlap nolle-velle ő róluk lesz kénytelen czikkezni.

Azonban tévedtem, nemcsak ez az eredmény, ők fedezték föl a Ferencz József-földet is, s ezzel lefőzték a Jules Verne fántáziáját, aki Cornbute Lajossal északsarki utazása daczára sem fedeztetett föl Ferencz Józsefföldet.

Aki nem hiszi el a Ferencz József-föld fölfödözését, ránduljon el az északi szélesség ennyi meg ennyi, s a keleti hosszuságnak isemét ennyi meg ennyi foka alá, s megtalálja — Vámbéryt Bokharában.

Ők azonban nemcsak bátor és szerencsés északsarki aventurierk, hanem egyszersmind ügyes financzierk és hálás emberek is.

Nem közölték ingyen fölfedezéseiket a világgal, s csak akkor sugták meg a Ferencz József-föld létezését, midőn Ausztriából megérkezett első kikötőjükbe Vardoeba a táviratilag utalványoztatni kért, s ugyanugy utalványozva lett 8000 ft.

Akkor aztán fecerunt magnum áldomás, s rágyuitva egy illatos svéd Kerkapolidesre, elkezdettek per longum et latum demonstrálni, hogy minő derék emberek ők.

A világ csak ugy szörnyüködött ezeknek a rettenetességeknek a hallattára, és elhitt mindent az utósó szóig, sőt, mint rebesgetik, egy vállalkozó szellemü Erlanger konzorciumot is alakitott már a Ferencz József-földnek eszkimókkal való benépesitésére, a melynek sikeresitésére szokása szerint nagy hühóval dolgozik hazánk don-pedrói pénzügyi kapacitása, Móricz Pál is, maga is ki szándékozván azon reményben vándorolni a hálátlan hazából, hogy a ferencz-józsef-földi eszkimók jobban méltányolni fogják Eszterházy-uradalomvételi pénzügyi tehetségét, s megteszik őt eszkimó finánczminiszternek.

S mint emlitém, háladatos férfiak is a mi utazóink.

Tedesco báró szintén küldött nekiek egy párezer forintot s kapott érte egy Capot és most neve a földrajzi fogalom magaslatára emelkedett.

Meghivta őket Bécs és Budapest városa s nagyszerü ovaciókban részesiteni igérkezett. Illő dolog, hogy kapjanak ők is egy Capot, s valóban oda van pingálva a Payer által készitett térképre a Cap Wien és a Cap Pest is.

Zichy elejök ment Wiltzekkel Hamburgba, kaptak Zichy-földet és Wiltzekföldet; ha birtokba akarják venni, keressék fel a Spitzbergák fölött, vagy ha ugy tetszik, a holdban, de akkor is holdfogyatkozás idején.

S utójára a budapesti gyönyörü fogadtatás s Ráthnak remek beszéde után kisült az is, hogy létezik ám a Cap Ráth és az Insel Deák is, azt is fölfedezték ők, csak a térképlitografirozó feledte felrajzolni, s mely nyilatkozatra olyan enthusiasmusba esett Posner Károly Lajos barátunk, hogy rögtön egyegy tuczat réztollat küldött ünnepelt vendégeinknek s minden órában várja, hogy tudassák vele, miszerint egy Cap Posner is fedeztetett föl.

Dr. Kepes nagy hazánkfia, mint a lapok irják, most Nyiregyházára utazott rokonaihoz, s Debreczenben és Nyiregyházán ünnepélyesen szándékozták őt fogadni. Nagy kár, hogy nem ugy történt, s hogy az illető polgármester urak nem gondoskodtak szép oráczióról, fényes illimnáczióról és finom champagniakról, akkor bizonyára ők is kaptak volna egyegy Capot.

Ha kipiheni uti fáradalmait, (értsd a Vardoe-től Budapestig tartó pezsgőzést,) és ha akad egy magyar Wiltzek és Tedesco, akkor a jövő évben a hortobágyi pusztára szándékozik egy fölfedezési expeditiót létesiteni, hogy kikutassa annak ismeretlen Capjait. S miután akkor a multakon okulva több szivarról gondoskodik, mint most, el lehetünk készülve a legmesésebb fölfedezésekre.

Addig is azonban a szentirás szavaival tartva, a mely azt mondja: „örüljetek az örülőkkel, sirjatok a sirókkal és orditsatok az orditozókkal", — hangoztassuk mi is tele torokkal:

Vivat Payer, éljen Kepes!

Délsarki.

be, mint szerződéses tagok, ugy, hogy a szövetkezetnek csak 12 ily, egymás közt ismét egyetemlegesen jótálló tagja van, mig a pályázat tényleg, a szövetkezet, mint jogi személy részéről, egyetlen ajánlat benyujtása által történik.

A szövetkezet szervezete a hitelesen meghatalmazott képviselők által ekként megállapittatván, Ráth Károly ugy az iparegyesület bizottságának, mint saját elnöki müködését befejezettnek nyilvánitván, fölhivja a megalakult szövetkezetet, hogy további tanácskozásait saját kebeléből választandó elnök vezetése mellett folytassa, az iparegyesület nevében komoly és óvatos eljárást, különben pedig a vállalkozáshoz szerencsét kiván.

A szövetkezet azonban az iparegyesületi bizottságnak, különösen pedig annak elnöke Ráth Károly urnak köszönetet szavazván, fölkéri elnököt, hogy tekintve tájékozottságát és a részt-vevőknek személyében összepontositó bizalmát, fogadná el e végrehajtó bizottság elnökségét, Ráth a szövetkezet és pályázat szorosan üzleti természetü ügyeibe sem most, sem jövőre egyátalában beavatkozni nem akarván, kész ugyan a tanácskozásokat tovább is mint elnök vezetni, azonban fölhivja a szövetkezetet az 5 tagu végrehajtó bizottság megválasztatására. Megválasztattak: Elnökül Takács István Budapesről; tagokul: Jancsek Károly, Magyar Gábor Budapestről. Priváry János Szegedről, Rácz Ferencz Nagy-körösről.

A szállitás egyöntetüsége és a lehető legnagyobb garantiák nyujtása szempontjából elhatározta a szövetkezet, hogy a nyersanyagok beszerzésére nézve a szállitás elnyerése esetén egységesen eljárni és az összes főbb czikkeket és nyersanyagokat oly hazai gyárakból fogja beszerezni, melyek az előállitásra nézve a honvédhatóság szoros fölügyeletének és ellenörzésének magukat alávetik.

Elnök lelkes szavakban elbucsuzván a hazatérő vidéki iparosoktól, azon reményének ad kifejezést, hogy bár a honvédelmi miniszter ur, felelőségénél fogva kénytelen lesz a minden tekintetben legjutányosabb pályázatnak a szállitást odaitélni, mindamellett épen azon miniszter-től, ki ily jóindulatot tanusitott a magyar kézmüipar iránt, hacsak lényeges különbség fönforogni nem fog, bizonyára első sorban fogja az orsz. m. iparegyesület védnöksége alatt álló szövetkezet pályázatát tekintetbe venni. (E—r.)

Külföld.

(—) **Olaszország.** A kamara tegnapelőtt trónbeszéd által nyittatott meg. A király köszönetet mondott népének a 25 év óta fennálló kormánya iránt tanusitott ragaszkodásért, és reményét fejezi ki az iránt, hogy az állam jólétének tovább fejlesztésére, az egybegyült uj törvényhozótestület teljes igyekezettel közre fog működni. Jelezi, hogy uj fontos törvényjavaslatok fognak előterjesztetni; különösen kiemeli a hadsereg ujra szervezésére és némely adónem javitására czélzó törvényjavaslatokat; mint a melyek életbeléptetésétől az államháztartásban szükséges egyensuly helyreállitása függ. A külhatalmasságokkal létező viszonyt barátságosnak és békésnek jelezi. — Majd azon meggyőződését nyilvánitja, hogy a renddel párosult szabadság, mely minden nehézséget legyőz, Olaszországot dicsőséges hivatásának betöltésére fogja segélni, ha azt megőrzi, és hiven követni fogja. A trónbeszéd többször lelkes tetszésnyilatkozatok által szakasztatott félbe.

— **Oroszország.** Az 1875-iki költségvetés jelentékeny jeles maradványt tüntet ki, és igen kedvező pénzügyi állapotra nyujt reményt. A külországi hirlapok szerint, fölfedezett összeesküvés koholmánynak jeleztetik (?) Az orvosi pályán levő tanulók közt mutatkozott izgalom megszünt (?) a theologiai intézetből 20 tanuló kitiltatott.

Szinházi szemle.

— i — **A kedves nagy bácsi**, uj bohózat 4 felvonásban; irta — Kneisel.

A darab meséje a következő. Sudaras Ágoston lelkész (Együd), csendes boldogságban él egy kis városban. Családi körét alkotják: neje (Törökné), ki férjét a leghübbnek gondolja a világon; huga Anna (Rónai Mari), kinek Tölgyesi Béla (Lenkei) jegyese. Szorosan a családhoz tartozik még Robot Mátyás (Horvát) iskolamester és egyházfi, a lelkész volt tanitója és most kebelbarátja, kinek hét gyermeke van s ezek közül leánya Málcsi a fővárosban valami vendéglőféle üzletet tart. Végre Kató szakácsné (Balázs I.), kinek Károly pinczér (Mustó) a fővárosból jegyese. Kató kéri elbocsáttatását a szolgálati idő letelte előtt; Tölgyesi főerdőmesterré kineveztetését tudtul adni látogatóba jön a lelkészhez, az iskolamester egy a postástól elvett levelet hoz be, melyet a lelkész elolvasván, elsáppad, holtra ijed, s tudtul adja, hogy Zordbereky egyházkerületi tanácsos meg fogja az egyházat látogatni. Aztán a nőket elküldi a konyhába s az ott maradt iskolamestertől megkérdezvén, hogy becsületes embernek tartja é ő t, ennek igenlő válaszára, bevallja, hogy ő gazember. S elbeszéli azt a rettenetes historiát, hogy nem rég, valami egyházsegély kieszközlése vé ett Pesten járván, egy este eltévedt; egy női puha kar aztán elvezette egy fényes házhoz, kivilágitott terembe, ahol a nő pezsgőt és fáczánt parancsolt, evett, a tiszteletes pedig nézte. Egyszer a nő elsiklottja magát, elszalad, a lelkészt valaki megcsipi s rárival, hogy mit keres itt? Ez a hatalmas ember az egyházkerületi tanácsos, Zordbereki volt, ki egyuttal azt is sürgeti, hogy az elszaladt nő ki volt? A szegény leikész, ki tudtán kivül járt az Orfeumban, azt felelte, hogy nejével szállott azon fogadóba. Már most ez a tanácsos ide jön, s nejét meglátván, rájön, hogy ő nem azzal volt ama helyen; vagy pedig tudakozódni fog nejétől, mikép töltötte az időt Pesten, akkor meg neje tudja meg, hogy ő valaki mással vacsorálgatott. Már most mit tegyenek? Megállapitják, hogy a lelkésznét nem engedik találkozai a tanácsossal. A tanácsos (Takács) jön, s miután vagy ötször bemutatgatják egymást a pap és tanitó kölcsönösen, miután a tanácsos gyorsan akar távozni, ők még inkább siettetik s a lelkész eltávozik rendelkezni. Ezalatt a lelkészné és Anna bejönnek; az iskolamester aztán bemutatja a tanácsosnak Annát mint a lelkésznét, a lelkész nejét pedig mint a lelkész hugát, ezek roppant bámulatára. — Végre távozik a tanácsos, kösönve a szives látást, hogy még a kávéját is megitták helyette. A lelkész és iskolamester pedig a nőket teljes zavarban hagyván, elmennek kuglizni.

Azonban a lelkész azáltal, hogy a tanácsosnak és Tölgyesinek a fővárosban hátrahagyott s ezek által külön-külön kiegyenlitett 20 ftnyi számláját visszafizette, s igy már a vacsora 40 ftjába került, korántsem menekült meg a bajtól. Tölgyesi ugyanis a nőcsere miatt azon gyanura jön, hogy a lelkész Annával, az ő jegyesével járt együtt a fővárosban, mivel akkor mindketten távol voltak; efeletti dühében aztán a nőket s különösen Annát kiméletlenül sértegeti, s boszut forralván, az igazi lelkésznő előtt kijelenti e meggyőződését. A lelkésznő hitelt ad és sir, Anika is sir. Ekkor a tanácsos betoppan, mivel a postakocsi tengelye eltörvén, vissza kellett térnie. A nők folytatják a megforditott szerepet, hogy a lelkészt ne konpromittálják. A tanácsos aztán Annától megkéri a leánynak hitt lelkésznét, ami által a zavar nőttön nő. Tölgyesi pedig megtámadja a hazatérő lelkészt, de ez csak az esküvő után igér neki felvilágositást, ami ennek dühét, szentül hivén, hogy a lelkész Annával járt Pesten, csak fokozza. Mikor aztán a lelkész értesül róla, hogy a tanácsos visszatért, ismét megijed. Majd a siró Annát vigasztalván, neje rajta kapja a vigasztaláson, s még inkább hiszi, hogy szereti azt. A tanácsos pedig szerelmet vall a lelkésznének, s kiderül a nőcsere s hogy ő rá van szedve; de ki volt hát az a fővárosi nő? A tanácsos boszuról gondolkozik. Ekkor előáll az orfeumbeli pinczér, ki hasztalan strázsálja a szakácsné kezét, s bár a 20 ftot már neki is kifizette a lelkész, azt állitja, hogy az a nő csakugyan neje volt a lelkésznek, ő látta az esketési bizonyitványt s a nejét Málcsinak hivják. Ebből a tanácsos azon meggyőződést meriti, hogy a lelkésznek két felesége van s a másik az iskolamester fővárosban lakó leánya, A szegény pap ily helyzetben szökni akar Annával, de Tölgyesi is ezt akarja a lelkész nejével s rajta érik egymást. Ekkor a tanácsos felfedi a titkot, hogy a lelkésznek két neje van. A zavar általános. A pinczér távsürgönynyel lehivja Pestről ama nőt, Amandát, akivel a lelkész az Orfeumban volt, a lelkész ártatlansága kiderül, bár a 20 ftot ennek is ki kell fizetnie; hanem a tanácsos pórul jár, mert a nő a nyakába ugrik, mint kedves nagybácsijának balkézről. Ez aztán zavarában évi segélyt igér a lelkésznek, uj ruhát Amandának s lefőzve távozik. A pinczér elveszi a szakácsnét, Tölgyesi Annát, s szent a béke.

Ügyesebb s mulattatóbb mesét rég láttunk s hiszszük, hogy e darabot, bár alapeszméje sikamlós kissé, s szerkezete szabálytalan, másodszor nagy közönség fogja meglátogatni. Az előadás eleven, kitünő volt; a szereplők mindannyian a legjobb kedvvel játszottak.

UJDONSÁGOK.

*** Előfizetést nyitunk a legközelebbi deczember hóra l frt-jával, s kérjük, az előfizetési dijat mielőbb beküldetni.**

* **Blahané**, a mint hirlik, vendégszerepelni fog szinpadunkon, a mi felett csak örömünket fejezhetjük ki.

* **Köszönetnyilvánitás.** Kedves kötelességemnek ismerem legforróbb köszönetemet nyilvánitni az önképző-társulat nevében a nemes városi tanácsnak, a mult vasárnap tartott Csokonaiünnepélyre a müsorozatok ingyen nyomatásának szives megengedéséért; tek. Frics József városi nyomdai müvezető urnak a müsorozatok diszes kiállitásáért; Vas Pál főiskolai kertész urnak és kedves nejének a Csokonai arczképe borostyánnal csinosan feldiszitéséért, végre a nagyérdemü városi közönségnek, hogy ez ünnepélyen oly szép számmal jelent meg. Vajha egyszerü kis ünnepélyünk elég szellemi élvezetet nyujtott volna a t. városi közönségnek, s költői irodalmunk ujjáteremtője, a nagy költő Csokonai emléke iránti kegyelet és tisztelet soha ki ne halna a nagyérdemü közönség kebeléből! Ez őszinte óhajjal zárom be soraimat, s kis társulatunkat továbbra is a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlom. Debreczen, nov. 25. 1874. Az önképző-társulat nevében Csák János m. k., egyleti főjegyző.

* **Az ujonczozás végrehajtására**, valamint ezt megelőzőleg a felmentések végett beérkezendő folyamodások tárgyalására határidőül 1875. évi márczius hó 6-dik s következő napjai vannak tervben megállapitva.

* **Bonyhay Beniámin** a régibb időkből előnyösen ismert népköltő M.-Berényben, legközelebb adott ki Gyulán két népies költői beszélykét „Csukat Péter“ és „A gazdag lakodalma“ czim alatt egy kis füzetben, mely hozzánk is beküldetett. A füzet ára 10 kr. Az egész jövedelem a villám által elégett mezőberényi ref. templom és torony felépitési költségeire van szánva. E beszélyekben nem találunk dagályos elmélkedésekre, sem a magasabb költői csapongás nyomaira: hanem népies egyszerüségökkel tündöklenek, s kivált a leiró költészet körében találhatnak azok méltatásra. Már maga a jótékonyczél is emeli a füzetke becsét. Óhajtjuk, hogy minél nagyobb jövedelmet hozzon, amit az érdemes szerző, e füzetke kiadásával, különösebben czélul tüzött maga elé!

* **A „debreczeni önkéntes tüzoltó-egylet“** folyó évi november hó 29-ik napján délutáni 3 órakor a városháza nagy tanácstermében a tisztviselőket megválasztó közgyülést tart. — Simonffy Imre, id. elnök.

* **A tiszántuli ref. egyházkerület** Debreczenben 1874. okt. hó 1-én s több napján tartott egyházkerületi közgyülése jegyzőkönyvének kivonata (267. szám.) A gazdasági választmány jegyzőkönyvének átvizsgálására kinevezett küldöttség, — kiemeli a választmány jegyzőkönyvének 239. sz. a. kelt végzését, mely szerint Hódy Gyula helybeli ügyvéd, néhai Sárváry Jakabnak általa készitett és kitünően sikerült arczképét a főiskolának ajándékozta. Örvendetes tudomásul vétetvén: a közgyülés elismerése és köszönete e kegyes ajándékért, jegyzőkönyvileg megörökittetni rendeltetik. Egyszersmind a választmánynak, ennek elhelyezésére nézve történt intézkedése helyben hagyatik. — Kiadta Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző.

* **A városi nagy bizottmány** holnap d. u. 3 órakor ülést tart a városház nagy termében a jövő évi költségelőirányzat tárgyalása s végmegállapitása ügyében.

* **Géressi Kálmán** főiskolai tanár holnap folytatni fogja előadását Sekszpir müveiről a szokott helyen.

* **Nyilt köszönet.** Sulyos csapásokkal nehezitette az ur reám kezét. Alig tettem sirba szeretett hitvesemet, alig hangzottak el hálás köszönő szavaim azok irányában, kik szomoru temetkezésem alkalmával, a részvét balzsamcseppeivel igyekeztek enyhiteni bánatomat, — s ime most ujabb gyász ért, s ujabban kell tolmácsolni mély köszönetemet azok részére, kik szeretett kisded leányom Gizella földi maradványainak eltakaritása alkalmával szomoruságomban részt venni szi-veskedtek. Fogadják tehát még egyszer forró köszönetemet, azon rokonok, barátok, s jó ösmerősök, kik tegnap iráutam nyilatkozó jó indulatuknak — kedves halottam örök nyugalomra kisérésekor — személyes jelenlétök által adtak kifejezést, s ez által csillapitották fájdalmaimat. Debreczen, 1874. nov. 25-én. Tamássy Károly.

* **Emmert Antal** a zenede jeles zongoratanára jól sikerült férfinégyest irt. Óhajtandó volna, ha az valamely hangversenyen, p. a Rónai debreczeni emlékére rendezendő előadás alkalmával a közönségnek bemutattatnék.

* **Nagyobb szabásu** operette ritkán fordul meg szinpadunkon, pedig ez a pénztárnak is kifizetné magát. A „Gerolsteini herczegnő“ már ki volt tüzve a müsorra, de azt ismét visszavették; pedig a szereplők készen vannak. Szinházunk érdekét tekintve, az ily dolgokra is kellene figyelni.

* **Az ujonan épitendő** orsz. gazdászati tanintézet részére szükséges telkek és egyéb helyiségek átengedése ügyében közgyülési átiratban felhivott ref. egyházi közgyülés válaszi-ratában a hatósággal tudatja, hogy a felszólitásnak méltányos feltételek mellett készséggel fog tenni eleget; valamint, hogy a feltételeknek a városi küldöttséggel egyetértőleg leendő megállapithatása végett Vecsey Imre, Mészáros József, Oláh Károly, Rácz György, Gönyei Károly, Nagy Ferencz egyházi ügyvéd és Medgyaszai Imre egyházi gondnok választattak és bizattak meg, s végre, hogy az ezen küldöttség eljárása, s az általa megállapitott vagy elfogadott feltételek csak az egyházi közgyülés meg birálása után s ennek jóváhagyása által emelkedhetnek érvényre.

* **Husárak**, a helybeli mészárosok által f. évi nov. 24-től deczember 2-ig megállapitva, s a hatóságnál szabályszerüleg bejelentve, a következők: 18 kr. hatvanutczán mind két székben, ptián Farth Jánosnál, varga és csapóutczán: id. Péntek Istvánnál; minden többi mészárszékben pedig 20 kr; kivéve még a telekiutczai és csapóutczán az ifj. Péntek István által kezelt mészárszéket, melyekben 22 kr.

* **Vadászdolog.** A „Debreczen“ tegnapi számában közlött „Hajtóvadászatról“ czimü czikkben emlitett vadászok által elejtett farkas története egyik helyi lapban máskép adatik elő, a mint általam elmondatott. Az igazság érdekében kérek e nehány sornak helyet. A felállitott vadászsor a szatmári vasut 13-ik őrházánál kezdődött, és folytatólag északnak, mintegy 2000 lépés hosszant benyult az erdőbe. A Halápon keresztül vezető országut, szintén ezen sorral átmetszetett; az emlitett farkas a felállitott sor előtt az országuton keresztben átszökvén, Hanke Emilnek esett lövésére és ő először rá duplázott, és ezt követték abban a pillanatban a jobbról álló szomszédok, név szerint Spiegel Gusztáv és Simonffy Kálmán urak. Igy a babér háromfelé oszlott. A sulyosan megsebzett farkas a tőle 5 lépésnyire álló bokrok közé bekullogott, s a hajtók már dögöive lették. A farkas a kimutatás szerint 4 lövést kapott. P. A.

* **Két éjjeli pillangót** a mult éjjel gyanus társaságban találván az őrjárat, azokat üldözőbe vette, azonban gyors lábaiknál fogva az üldözöttek jókora előnyt nyertek, s a czeglédutczán a Fried-ház alatt őrt álló szuronyos vitézhez szaladtak be, ott aztán nehány felvilágositó szó után a menekültek csakugyan ki is szolgáltattak.

* **Konrád János** polgártársunk tegnap kelt egybe kedves menyasszonyával, Lux Amália urnővel Szepesváraljában, s ma érkezett haza a poldog ifju pár. Áldás frigyökre!

* **Debreczeni terményesarnok árjegyzéke**, nov. 25. Piaczi részletekben mérőnként tisztabuza 3.90—4.15 kr, kétsz. 3.40—60 kr, rozs 3.20—30 kr, árpa 2.15—30 kr, zab 1.75—80 uj tengeri 2.50—60 kr, köles 3.40—50 kr, vadrepcze 2—2.10 kr, bab tarka 5—5.25 kr, fejér 5.50—6.50 kr. Nagyban tisztabuza 85, 86 fontos 3.90—4.10 kr; 87, 88 fontos 4.20—50 kr, 89, 90 fontos 4.50—60 kr; rozs 78, 79 fontos 3.30—40 kr, 80 fontos 3.40—45 kr; 81, 82 fontos 3.50—55 kr; árpa 67, 68 fontos 2.40—45 kr, 70, 71 fontos 2.50—55 kr, 82 fontos 2.55—77½ kr; zab 50 fontos 1.85—90 kr; vadrepcze 2.25—30 kr; szalonna 100 font 30—34 frt; szalonnazsir 44—45 forint.

* **A vásárbiró hivatal árjegyzéke.** — Debreczen, 1874. November 24-kén. — 1 mérő buza 4.00—4.50 kr, 1 mérő kétszeres 3.40—3.50 kr, 1 mérő rozs 3.10—3.30 kr, 1 mérő árpa 2.20—2.30 kr, 1 mérő zab 1.70—1.80 kr, 1 mérő tengeri 2.30—2.50 kr, 1 mérő köles 3.30—3.50 kr, 1 mérő kása 6.50 kr, 1 zsák burgonya 1.30 kr, 1 mázsa szalonna uj 32—33½—35 ft. 1 mázsa háj uj 34—35—36 forint.

* **Sajtóhibai igazitás.** A 229-ik számunkban megjelent „Csokonai emlékezete“ czimü költemény 3-ik versszaka 6-ik sorában „napvilág“ helyett „nagyvilág“ olvasandó.

ORSZAGGYÜLÉS.

— November 24. —

Elnök Perczel.

Lázár Á. interpellálja az igazságügyért: szándékozik-e az erdélyi részekben a vizsgálati fogságot a kezesség vagy biztositék melletti szabadlábra helyezésre szabályozni, hogy önkényes visszaéléseknek eleje vétessék? Zichy József közl. ügyér felel Brogáoyi interpellácziójára Markhot János vágszabályozási biztos felmentési ügyében, hogy t. i. tettének indoka az volt, hogy amaz állást ő az alispánsággal összeférhetetlennek tartja. (Vajon az összeférhetlenség elvét miért nem alkalmazzák másut is ily szigorral?) — Brogányi V. a választ tudomásul veszi.

A közigazgatási bizottságra a szavazás megejtetett.

Következett a kérvények tárgyalása.

A brassóvidéki ev. magyar egyházközségek kérvényét az iránt, hogy külön esperességé alakulhassanak, a kérv. biz. a kultuszminiszterhez kivánja utasittatni, hogy annak elég tétessék.

Trefort Ágoston jelenti, hogy az illető kérvény hozzá is benyujtatott s ő ez ügyben vizsgálatot is rendelt el. A panaszok igazságosoknak találtattak, de előbb a prot. autonomia szerint az illető esperesség kérdeztetett meg: ennek válasza után el fogja rendelni a teendőket s arról értesitendi a házat.

Felszólalás történik még a tanfelügyelőség eltörlése iránt, a melynél Madarász József a tanügyi bizottság által való gyors elintézést sürgeti, s az indokolatlanul távollevő képviselők napi dijának levonása iránti kérvényeknél, — Patay István azt jelenti ki, hogy a Hajdukerület nem azért kérvényez ez ügyben, mintha a hajdukerületi képviselők nem vennének részt ez üléseken.

Ezzel elintéztetvén a kérvények, elnök nehány perczre felfüggeszti az ülést, hogy a mai szavazás eredménye még ma kihirdettethessék. Szünet után kihirdettetik az eredmény, melyszerint abszolut többséget a pártok által megállapitott liszta nyert. Ezzel az ülés ½12-kor véget ért.

Délutáni posta.

— Vegyünk Kossuthnak házat! Irányi D. az „Egyetértés“-ben és „Magyar Ujság“-ban felhivást intéz a nemzethez, hogy Kossuthnak vegyünk házat, miután hazánk nagy fia máskülönben ki van zárva a választhatók sorából, elfogadtatván azon förendi modositás, hogy a ki valamely választói névjegyzékbe beirva nincs, képviselőnek nem választható.

— Jobboldali körökben komolyan foglalkoznak egy **Tiszaministerium** alakitásával, s mint a „M. U“ irja, e végből a magán értekezések sürüen tartatnak.

Debreczeni színház.

III. bérlet 5. szám.

Csütörtökön, nov. 26-án 1874.

adatik:

A völgy liliома.

Dráma 5 felvonásban. Irta Bariere, forditotta Feleki Miklós.

(Rendező: Mándoki.)

Kezdete 7 órakor, vége 10-kor.

— **Bécsi tőzsde** nov. 25. (Távirati tudósitás.) Ezust 105.25, cs. arany 5.26—; Napoleonarany 8.90—.

Felelős szerkesztő s kisdótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.*)

Válasz

Kozák György urnak, a „Debreczen“ 226-ik számában megjelent fölhivására.

Hogy sógorasszonyom mindazt, amit önnel zárt levélben közölt, tőlem hallotta, és igy az én állitásom folytán szólitotta föl, — ez igaz; — de hogy nyiltan megtámadta volna, ez nem igaz.

Én pedig részemről mindazt, amit mondtam és állitottam, azon állitásom mellett, bármikor, bármily körülmények között is megállok.

Mivel pedig az egész dologban tisztán érezzük magunkat: mindazon becstelen szavakat, a melyekkel bennünket fölhivása utólján illetett, ezennel visszautsitjuk.

Kelt Debreczen nov. 24. 1874.

620 1— **Balsay József.**

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

Debreczeni
czukorgyár részvény-társulat.

Van szerencsénk ezennel a t. kereskedelmi közönség becses tudomására hozni, miszerint gyárunk ez idén **süveges fehér czukor** termelésére egészen uj rendszer szerint berendeztetett; melynél fogva becses figyelmét gyártmányaink közül a **finom** és **közép finom Melis** czukorra különösen felhivjuk.

Ezenkivül a mindig készletben levő finom **Pilé** czukorral (géppel aprózott süveg czukor), **jegecz** czukorral (farin), **nyers czukorral** és **répaszörppel** (Melasse) folytonosan szolgálhatunk, nehány hó mulva pedig legfinomabb **Raffinad** czukor készitésével is foglalkozandunk.

A hozzánk, vagy helybeli ügynökünk **Fischer Nándor** urhoz érkező becses megrendeléseknek minden tekintetbeni pontos és lehető legócsóbb ároni kiszolgáltatását biztositjuk.

Teljes tisztelettel marad az
Igazgatóság.

600 4—6

Hirdetmény.

Ujfejértó mező városában, mely 7000 lelken felüli lakost számol, hol állandóul beszállásolt katonaság fekszik, a közbirtokosság tulajdonát tevő regalejog az 1875. év april 24-től a következő 3 évre — vagyis az 1878-ik év april 24-ig — **az 1875-dik év február 1-ső napján** Ujfejértó városában nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni. A feltételek megtekinthetők alulirottnál.

Kelt Ujfejértón, 1874. nov. 20.

Szunyoghy Jónás,
földesuri felügyelő.

617 2—3

A DEBRECZENI
könyv, kőmünyomda s kártyagyári részvénytársulat
KÖNYV- KŐ- és MŰNYOMDÁJA
ajánlkozik
mindennemű nyomtatványok
jutányos áront
gyors és pontos elkészitésére.

Üzlethelyiség, — hová a megrendelések intézése kéretik, — főpiacz, a reform. nagytemplom mellett.

Debreczen, 1874. nov. a részv. társ. könyvnyomdájában.